

Тримата глупаци

Елин Пелин

Едно време имало троица глупаци. Те тръгнали по печалба. Вървели, вървели три дни и три нощи. Намерили на пътя една тиква. Събрали се над нея, па се чудят и се маят:

- Бре, що ли е това, нане?
- Трябва да е нещо за ручане!
- Ка-ще да е за ручане... То е за игране, за търкаляне...
- А, сетих се, това е камилско яйце. Хайде да го измътим.

И захванали тримата глупаци да клечат на яйцето един подир друг, да клечат – да го измътят.

Мястото било стръмно и не знам как, тиквата се изтърколила, та тука, та тамо, та блъс – в един храст.

Из храста изскочил заек, свил уши, вдигнал опашка и побягнал.

– Камилче, камилче!... Измъти се! – завикали тримата глупаци и хукнали подир заека да го гонят, да го хванат.

Било поле – свършило се. Свил заекът в гората, свили простаците по него.

Гората била гъста и заекът се скрил.

- Ха сега, де! Какво да правим? – казал най-умният.
- Да се върнем, да вземем секирите, па да дойдем да сечем, да отсечем гората, да хванем камилчето.

Речено-сторено.

Върнали се тримата глупаци, взели секирите си, наточили ги хубаво и тръгнали да сечат гората.

– Както съм наточил секирата, веднъж да замахна, сто дървета ще отсека – похвалил се единият.

– А пък аз, както съм наточил моята... веднъж да замахна, половин гора ще падне! – казал вторият.

– Е-хе – присмял им се третият, – пък аз моята да повдигна и цялата гора ще падне...

Препирали се, препирали се, докато се скарали. Насреща им иде един поп с кобила и жребче.

- Защо се карате, юнаци?

– Те – за това и това. Молим ти се, дядо попе, присъди чия секира е по-остра.

– Добре – рекъл попът, – дайте секирите да ги турим в дисагите, па да препусна кобилата. Чиято секира най-напред просече дисагите, тя е най-остра.

Събрали тримата простаци секирите, турили ги на попа в дисагите с острието нагоре, той препуснал кобилата и ги отнесъл.

Като разбрали тримата простаци каква е работата, хванали на попа жребчето и рекли:

– Чакай, сваляйте си, братя, дрехите – да го натоварим, да го натоварим, та жилите му да се изкинат.

Тримата глупаци се съблекли, натоварили всичките си дрехи на жребчето и го ударили с една пръчка... То подскочило веднъж-дваж и избягало с дрехите.

– Ха, видите ли как му се вдигат задните крака – изкинаха му се жилите!...

Тръгнали тримата глупаци голи като соколи. Къде да идат, какво да правят?!...

Стигнали до една планина. Зад нея захождало слънцето и позлатявало с лъчите си едно малко облаче над самия връх.

– Гледайте, гледайте – парче злато над планината!

– Отде ли се е зело?...

– От небето трябва да е... Чувал съм от баба, че на баба ѝ баба ѝ казвала на баба ѝ...

– Що бре?...

– Че небето е пълно със злато...

– Така ли?...

– Така...

– Тогава да се качим на планината рекъл най-умният, да пробием в небето дупка, да източим златото.

Речено-сторено.

Вдигнали се тримата простаци, голи като соколи, та навръх планината.

Ала небето било високо и непостижимо. Спали, треперяли през нощта, на другия ден станали, гледат – около планината бяла гъста мъгла, нищо се не види...

– Бре, що ли е това?...

- Това е прясно сирене за ручане.
- Това не е прясно сирене за ручане, ами е бял памук за търкаляне.
- Хайде да се търколим у него, да се стоплим!
- Хайде!

Тримата глупаци наскачали в дола и се изтрепали.

Скъпи деца,

В приказката има за Вас непознати думи, ето тяхното значение:

нане – брат, бате, другар;

ручане – ядене;

игране – игра;

изқинат – скъсат;

да се търколим – мн.ч. на търколя се/търкалям се – движа се, като се преобръщам (<http://talkoven.onlinerechnik.com>).

Източници:

Текст: <https://chitanka.info>

Изображение: <https://www.music.store.bg>

Изготви: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“.

Провери и редактира: Диляна Гаджева, ментор по проекта.

ТРИМАТА
ГЛУПАЦИ